

Sygn. akt IV P 104/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Karolina Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017r. w Świdnicy

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko Miejskiemu Przedsiębiorstwu (...) sp. z o.o. w Ś.

o ustalenie

I. ustala, że powód M. S. w okresie od 1 sierpnia 1980 roku do 30 września 1991 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracując jako mechanik napraw pojazdów samochodowych wykonując pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych;

II. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa Sąd Rejonowy w (...) kwotę 30,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony.

UZASADNIENIE

Powód M. S. wniósł o ustalenie zatrudnienia w warunkach szczególnych u pracodawcy Miejskie Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w Ś.. W uzasadnieniu wskazał, że na prośbę powoda pracodawca wystawił zaświadczenie o okresie pracy w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, lecz w treści tego zaświadczenia wskazano, że w okresie od 1 VII 1984 do 30 IX 1991 roku wykonywał prace jako mechanik napraw pojazdów samochodowych – kierowca, z czym powód się nie zgadza, gdyż przez większość tego okresu nie miał uprawnień do prowadzenia autobusów, zaś w okresie tym wykonywał pracę mechanika napraw pojazdów samochodowych i zajmował się naprawą i obsługą techniczną autobusów na stanowiskach kanałowych, co wymienione jest w Wykazie A dział XIV poz. 16 pkt. 1 załącznika do rozporządzenia z 1 lipca 1983r.

Strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa podnosząc, że brak jest po stronie powoda interesu prawnego.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód jest zatrudniony u strony pozwanej (a wcześniej u jej poprzednika prawnego) od 6 listopada 1980 roku do chwili obecnej.

BEZSPORNE, ponadto wynikające z akt osobowych

W korekcie zaświadczenia o okresie pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze z dnia 19 września 2017 roku strona pozwana wskazała, że powód w okresach od 6 listopada 1980r do 30 czerwca 1984r i od 1 października 1991r do 13 marca 1996r oraz od 14 czerwca 1996r do 30 kwietnia 1997r stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace na stanowisku mechanik samochodowy, który wymieniony jest w Wykazie A, dział XIV, poz.

16 pkt. 1 załącznika nr 1 do Zarządzenia nr 9 Ministra Administracji, gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska z 1 lipca 1983r w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy (...) na których wykonywane są prace w warunkach szczególnych (...), natomiast w okresie od 1 lipca 1984r do 30 września 1991 roku pracował na stanowisku mechanik napraw pojazdów samochodowych – kierowca.

DOWÓD: korekta zaświadczenia k. 3

W okresie od 1 sierpnia 1980 roku do 30 września 1991 roku w czasie wykonywania obowiązków pracowniczych na stacji obsługi powód wykonywał czynności mechanika samochodowego. Stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował jako mechanik napraw pojazdów samochodowych wykonywał pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Powód wykonywał naprawy autobusów, zaś naprawy te były wykonywane w kanałach remontowych, gdyż pracodawca nie miał specjalistycznych podnośników. Autobusy na kanały wprowadzali mechanicy, którzy mieli odpowiednie uprawnienia do kierowania autobusami. Od 9 listopada 1989 roku takie uprawnienia miał też powód i on także wprowadzał autobus na kanał.

Takie same czynności powód wykonywał także od 6 listopada 1980r do 30 czerwca 1984r i od 1 października 1991r do 13 marca 1996r oraz od 14 czerwca 1996r do 30 kwietnia 1997r

DOWÓD: kopia prawa jazdy k. 4

zaświadczenie k. 31

zeznania świadków M. K. k. 35, płyta CD k.38

C. S. k. 35-36, płyta CD k.38

J. M. k. 35, płyta CD k.38

powoda k. 36 płyta CD k.38

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył:

Powództwo jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 189 kpc w związku z art. 300 kp powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Interes prawny jest kategorią obiektywną i należy przez niego „rozumieć potrzebę uzyskania wyroku odpowiedniej treści, wywołaną rzeczywistym naruszeniem albo zagrożeniem określonej sfery prawnej. Musi to być jednak potrzeba obiektywna w świetle obowiązujących przepisów tj. rzeczywiście istniejąca i uzasadniona, a nie tylko wynikająca z subiektywnego zapatrywania strony, które nie decyduje o prawnym charakterze interesu”¹.

Podkreślić należy, że w judykaturze kwestionowane jest istnienie interesu prawnego w sytuacji, w której występuje jednocześnie inna forma ochrony praw powoda². Wskazać należy, że Sądowi znane jest szerokie orzecznictwo Sądu Najwyższego powoływane także przez stronę pozwaną w odpowiedzi na pozew, a dotyczące braku interesu prawnego w ustaleniu wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Jednak wskazać należy, że nie można tego stanowiska automatycznie przenieść na grunt niniejszej sprawy. podkreślenie wymaga fakt, że powód zeznał, że nie stara się o wcześniejszą emeryturę, wiek emerytalny osiągnie dopiero 26 grudnia 2022 roku. Natomiast zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 5 grudnia 2002 roku³ "Na podstawie art. 189 kpc pracownik ma interes prawny w ustaleniu rzeczywistej treści realizowanego stosunku pracy, jeżeli dochodzone roszczenie ma charakter niemajątkowy lub oparte na nim potencjalne roszczenia majątkowe mogą się zaktualizować dopiero w przyszłości". W

uzasadnieniu Sąd Najwyższy podkreślił, że skoro powód dochodzi ustalenia w celu usunięcia obiektywnej niezgodności co do rzeczywistego zatrudnienia, co będzie konieczne dla zweryfikowania różnych uprawnień, które nie są jeszcze określone lub zaktualizowane, ale mogą być przedmiotem potencjalnych roszczeń w przyszłości, to pracownik ma interes prawny w usunięciu rzeczywistej treści realizowanego stosunku pracy. Taka właśnie sytuacja zachodzi w niniejszej sprawie. Powód nadal pracuje u strony pozwanej, nie stara się o przejście na emeryturę i ma interes prawny w ustaleniu rzeczywistej treści realizowanego stosunku pracy. Okoliczności czy praca powoda polegała na wykonywaniu obowiązków mechanika i kierowcy czy tylko mechanika samochodowego jest niewątpliwie istotnym elementem treści stosunku pracy.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 II 1983r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) zwanym dalej rozporządzeniem za pracę w szczególnych warunkach uważa się prace wymienione w treści rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§1 pkt.1 rozporządzenia) w okresach, w których praca taka wykonywana jest stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku (§2 pkt.1 rozporządzenia). Okresy wykonywania takiej pracy pracodawca może potwierdzić w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy (§2 pkt.2 rozporządzenia). W wykazie A stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia dział XIV poz. 16 wskazana jest praca w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Z zeznań powoda i świadków M. K., C. S. i J. M. wynika, że w spornym okresie powód wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace w kanałach remontowych przy naprawie autobusów. Świadkowie M. K., C. S. i J. M. pracujący razem z powodem potwierdzili, że powód aż do zastania kierowcą autobusu (co nastąpiło w roku 1997) wykonywał prace mechanika samochodowego i naprawiał autobusy należące do pracodawcy. Wszelkie naprawy były wykonywane w kanałach remontowych, gdyż pracodawca nie miał specjalistycznych podnośników. Autobusy na kanały wprowadzali mechanicy, którzy mieli odpowiednie uprawnienia do kierowania autobusami. Od 9 listopada 1989 roku takie uprawnienia miał też powód i on także wprowadzał autobus na kanał. Wskazać należy, że jazdy autobusem na placu celem wprowadzenia autobusów na kanał w celu naprawy nie można uznać za wykonywanie pracy kierowcy. Tym samym brak jest podstaw do ustalenia, że powód w okresie od 1 lipca 1984r do 30 września 1991 roku wykonywał pracę jako mechanik napraw pojazdów samochodowych – kierowca co wskazano w zaświadczeniu, gdyż w rzeczywistości powód wykonywał pracę mechanika samochodowego. Na marginesie zauważyć należy, że z zeznań świadków wynika, że powód wykonywał w okresie zatrudnienia w stacji obsługi takie same czynności, a jedynie za okres od 1 lipca 1984r do 30 września 1991 roku w zaświadczeniu wpisano wykonywanie obowiązków mechanika-kierowcy, a w pozostałym – mechanika.

Ponadto strona pozwana nie przedstawiła żadnych dowodów na okoliczność, że powód nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych, powołując się w odpowiedzi na pozew jedynie na brak interesu prawnego powoda.

W związku z powyższym na podstawie powołanych przepisów należało ustalić, że powód w okresie od 1 sierpnia 1980 roku do 30 września 1991 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracując jako mechanik napraw pojazdów samochodowych wykonując pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 96 ust. 1 pkt 4 w zw. art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazano stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w (...)kwotę 30 złotych tytułem opłaty od pozwu, od której powód był ustawowo zwolniony.

1 Tak SN w wyroku z 8 V 2000, V CKN 29/00, cytowane za LEX nr 52427

2 Tak SN w wyroku z 24 VI 2005r, V CK 704/04, powołane za LEX nr 180875, z 22 XI 2002r, IV CKN 1519/00, powołane za LEX nr 78333; z 15 III 2002r, II CKN 919/99, powołane za LEX nr 54376;

3 I PKN 629/01, cyt za LEX